

Sygn. akt I CSK 671/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku L. K.
przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w W.
o uznanie orzeczenia zagranicznego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 sierpnia 2011 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2011 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu pierwszej instancji uznającego za skuteczny na obszarze Polski opisany w postanowieniu testament wraz z upoważnieniem do działania dla wykonawcy testamentu – z wyłączeniem nieruchomości położonych w Polsce.

W skardze kasacyjnej opartej na zarzutach naruszenia art. 321 § 1 w zw. z art. 13 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 378 § 1 k.p.c., wnioskodawca, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał się na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. wskazując, że w sprawie wyjaśnienia wymaga, czy sąd orzekający w sprawie o uznanie orzeczenia sądu państwa obcego, a w niniejszej sprawie w sytuacji uznania skuteczności na obszarze Polski testamentu wraz z upoważnieniem do działania dla wykonawcy testamentu, w trybie przepisów art. 1145 i nast. k.p.c., jest zobowiązany z uwagi na treść norm art. 1102 § 1 k.p.c. w zw. z art. 1108 § 1 k.p.c. (obowiązujących do dnia 1 lipca 2009 r.), uwzględniając normę art. 321 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 1 k.p.c., do objęcia rozstrzygnięciem składnika w postaci nieruchomości w przypadku, gdy spadkobiercy nie przysługuje prawo własności ani inne prawo rzeczowe do nieruchomości położonej w Polsce, a jedynie roszczenie o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego położonego w Polsce gruntu i nieruchomość, nie objęta treścią wniosku o uznanie orzeczenia oraz czy sprawą o prawo rzeczowe i o posiadanie nieruchomości, w rozumieniu przepisów ustanawiających wyłączną jurysdykcję sądów krajowych, w tym art. 1107¹ k.p.c., obowiązującego do dnia 1 lipca 2009 r., jest sprawa związana z roszczeniem o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego do gruntu położonego w Polsce oraz o zwrot prawa własności budynku posadowionego na tym gruncie?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie wykazał, że w sprawie występują przesłanki przedsądu, na które się powołał.

Sąd Najwyższy rozpoznając skargę kasacyjną jest związany wskazanymi w niej podstawami (art. 398¹³ § 1 k.p.c.) i w postępowaniu kasacyjnym nie rozstrzyga abstrakcyjnych problemów prawnych, a jedynie zagadnienia prawne występujące w sprawie oraz kwestie związane z wykładnią przepisów prawnych, których naruszenie skarżący zarzucił w skardze kasacyjnej.

Z tych względów jedynie zagadnienia prawne powstałe na tle przepisów stanowiących podstawę skargi kasacyjnej mogą być skutecznie zgłaszane przez skarżącego w ramach przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., podobnie jak jedynie potrzeba wykładni przepisów wskazanych w podstawach kasacyjnych może być zgłoszona jako uzasadnienie przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Ponieważ w podstawach skargi kasacyjnej wnioskodawca nie zarzucił naruszenia art. 1102 § 1, art. 1108 § 1, art. 1107¹ ani art. 1145 k.p.c., nie może skutecznie żądać przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na konieczność dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni tych przepisów ani z uwagi na występujące na ich tle zagadnienia prawne. Prowadziłoby to bowiem do rozstrzygania przez Sąd Najwyższy w ramach postępowania kasacyjnego abstrakcyjnych problemów prawnych i dokonywania abstrakcyjnej wykładni przepisów, bez żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro wobec braku kasacyjnych zarzutów naruszenia tych przepisów, Sąd Najwyższy nie mógłby zastosować w sprawie dokonanej przez siebie wykładni ani wyników rozstrzygniętego zagadnienia prawnego.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.